

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska

w sprawie z powództwa A. N., S. H.

przeciwko B. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 kwietnia 2022 r.,

na skutek skargi pozwanej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt IV Ca [...],

**odrzuca skargę.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2018 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w S., którym zasądzono od B. W. na rzecz A. N. i S. H. solidarnie kwotę 9 911,12 zł z odsetkami oraz kosztami procesu.

Pozwana wniosła skargę na podstawie art. 424<sup>1</sup> § 1 k.p.c., w której domagała się stwierdzenia niezgodności z prawem tego prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424<sup>1</sup> § 1 k.p.c. można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Stosownie do art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c., do konstrukcyjnych elementów skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

orzeczenia należy: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części (pkt 1), przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie (pkt 2), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (pkt 4), wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5) oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem (pkt 6). Skarga niespełniająca któregokolwiek z tych wymogów dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.), co skutkuje jej odrzuceniem (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego: z 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, niepubl., z 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, niepubl., z 30 listopada 2020 r., I CNP 13/19, niepubl., z 11 grudnia 2020 r., IV CNP 11/20, niepubl.).

W uzasadnieniu skargi, w części dotyczącej uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego wyroku, ograniczono się do wskazania, że skarżąca poniosła szkodę w wysokości kwoty 9 911,12 zł, zasądzonej i zapłaconej przez pozwaną powodkom. Według skarżącej, szkoda wynikała również z faktu pozbawienia jej zwrotu kosztów procesu w postępowaniach w obu instancjach.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że przesłankę z art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c. można uznać za spełnioną dopiero wówczas, gdy z przedstawionego przez skarżącego wywodu wynika, że szkoda z dużym prawdopodobieństwem wystąpiła, co z reguły wymaga odwołania się do jej rodzaju, czasu powstania oraz związku przyczynowego między szkodą a wydaniem kwestionowanego orzeczenia. Przy tym, uprawdopodobnienie szkody wymaga również przedstawienia chociażby częściowych dowodów lub ich surogatów (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 października 2020 r., III CNP 4/20, niepubl., z 5 sierpnia 2015 r., V CNP 1/15, niepubl., z 28 października 2011 r., III CNP 22/11, niepubl.). W ocenianej skardze brak jest takiego wywodu.

Ponadto w orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że koszty procesu, którymi został obciążony skarżący, nie stanowią szkody

uzasadniającej wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06, niepubl., z 21 grudnia 2006 r., III CNP 57/06, niepubl., z 17 listopada 2005 r., II CNP 15/05, niepubl., z 27 lipca 2006 r., II BP 11/06, niepubl., z 25 maja 2007 r., III CNP 30/07, niepubl., z 10 lipca 2008 r., I CNP 39/08, niepubl., z 21 lutego 2013 r., III CNP 2/13, niepubl., z 27 marca 2015 r., I CNP 43/14 niepubl.). Analogicznie należy traktować koszty, których skarżący nie otrzymał na skutek przegrania procesu.

Z tych przyczyn skarga podlegała odrzuceniu, na podstawie art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.